

Ügyiratszám: MC/25365-10/2012.

Tárgy: a Hír Televízió Zrt. képviseletében
eljáró dr. **Személyes adat** ügyvéd
fellebbezésének elbírálása

A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG MÉDIATANÁCSÁNAK

2209/2012. (XII. 12.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a Hír Televízió Zrt. médiaszolgáltató képviseletében eljáró dr. **Személyes adat** ügyvéd (**Személyes adat** a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2012. október 1-jén kelt, MN/25365-3/2012. számú határozata (a továbbiakban: **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat a közléssel jogerőssé válik.

A határozat bírósági felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással, a kézhezvételtől számított tizenöt napon belül a Fővárosi Ítéltáblának címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresettel lehet kezdeményezni. A Fővárosi Ítéltábla a keresetlevelet harminc napon belül tárgyaláson kívül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresettel támadott határozat végrehajtásának felfüggesztése a bíróságtól kérhető.

Indokolás

Személyes adat, a Jobbik Magyarországért Mozgalom sajtóosztályának vezetője (a továbbiakban: **Kérelmező**) 2012. szeptember 14-én érkezett beadványában a Médiaszolgáltató Hír TV csatornája által 2012. szeptember 7-én 17 órától sugárzott *Híradó*, valamint a 21 órától sugárzott *Híradó 21* című műsorszámokkal kapcsolatban a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megsértése miatt hatósági eljárást kezdeményezett.

A műsorokban elhangzott tájékoztatások tartalmi elemzése alapján az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a Jobbik a kormánypárt hírösszeállításokban elhangzott álláspontjára – miszerint az Európai Unió által megszabott feltételekkel nem kell IMF-megállapodás – reagált a kérelméhez is benyújtott MTI közleményekben, mely mind a Kormány, mind az MSZP (*Orbán-kormány politikája vezetett oda, hogy új hitel-megállapodást kell kötni. A miniszterelnök a Kormány gazdaságpolitikai hibáiról a közvélemény és a Fidesz-KDNP frakció félrevezetésével próbálja elterelni a figyelmet.*) és a Demokratikus Koalíció (*a tárgyalások dokumentumainak nyilvánosságra hozatalát kérte*) véleményétől markánsan különbözött.

Az elsőfokú hatóság megjegyezte, hogy Volner János 2012. szeptember 6-án Balatonfüreden tett nyilatkozatának azon része, miszerint a Jobbik tiltakozik a Nemzetközi Valutaalap által kért megszorító

intézkedések ellen, „önmagában” nem tért el a miniszterelnök és Rogán Antal által elmondottaktól, azonban a Jobbik álláspontjának lényege ezen túlmutatott, releváns és a bemutatott álláspontoktól markánsan eltért. A Jobbik szerint Orbán Viktor bejelentése csak színjáték, ezzel a hazai közvéleményt akarja megnyugtatni, hogy kiáll a magyar emberek érdekeiért (abban a színben szeretne tetszelegni, hogy hősiiesen alkudozott a magyar emberek érdekeiért), ráadásul véleményük szerint a megszorítások egy része csak a Kormány taktikai húzása. Volner János szerint – a miniszterelnök kijelentései ellenére – a Kormány meg fog állapodni az IMF-fel, továbbá hangsúlyozta azt is, hogy egyáltalán nem jelentettek meglepetést az elvárt feltételek, hiszen a Valutalap mindig hasonlóakat szab a segítségért cserébe.

A fentiek alapján az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató a kifogással érintett műsorszámokban közzétett híradások kapcsán megsértette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: **Smtv.**) **13. §**-ában, valamint a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban **Mttv.**) **12. § (2)** bekezdésében foglalt, a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét előíró törvényi előírásokat. Erre tekintettel az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban közlemény közzétételére, vagy pedig arra kötelezte a Médiaszolgáltatót, hogy biztosítson lehetőséget a Kérelmezőnek az általa kifogásolt, hiányzó álláspontja megjelenítésére.

A Kérelmező az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató meglátása szerint igen széles körben van szerkesztői szabadsága annak eldöntésére, hogy mi az, aminek a mérlegelése szükséges ahhoz, hogy a társadalom tagjai tájékozódni tudjanak, és környezetüket, jövőjüket meghatározó döntéseket tudjanak hozni. Állítása szerint ennek a törvényben garantált szabadságnak és felelősségnek a szellemében járt el, amikor az adott hír kapcsán a hírre történt reakciókat széles körben, több releváns oldalról is megvilágítva mutatta be.

A Médiaszolgáltató leírta, hogy teljességgel önkényes az elsőfokú határozatban annak a kérdésnek a meghatározása, hogy a Kérelmező álláspontja „releváns” volt-e az adott kérdés kapcsán, és „markánsan” eltért-e a bemutatott – elsősorban az ellenzéki MSZP és Demokratikus Koalíció – tartalmától. A relevancia meghatározása véleménye szerint kizárólag abban a körben vizsgálható, hogy annak figyelembe vétele a társadalom tagjait mennyire orientálja további döntéseikben, a környezethez való viszonyukban.

A Médiaszolgáltató álláspontja szerint a Kérelmező véleménye, amely értelmében „Orbán bejelentése csak színjáték”, illetve a Kérelmező politikai csoportosulás állandóan hangoztatott álláspontja, mely szerint „a Jobbik tiltakozik az IMF által kért megszorítások ellen”, nem feltétlenül olyan releváns vélemények, melyek ismeretére a társadalom tagjai későbbi döntéseiket, környezetükhöz való viszonyukat meghatározó lépéseket alapozhatnak.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében hivatkozott az 1/2007. (I. 18.) AB határozatban foglaltakra, amely kapcsán kifejtette, miszerint az Alkotmánybíróság kifejezetten az ellen foglalt állást, hogy a panaszjog gyakorlása a Médiaszolgáltatókat arra kényszeríthesse, hogy tartaniuk kelljen attól, hogy amennyiben minden egyes véleményt egy adott hír kapcsán nem emelnek be műsorukba, akkor kiteszik magukat a Kérelmezők által, a kiegyensúlyozottság hiánya miatt indítható eljárások sokaságának.

A Médiaszolgáltató előadta továbbá, hogy az adott híradásokban az IMF tárgyalások kapcsán sokszínűen, kiegyensúlyozottan tájékoztatott, hiszen nemcsak a tárgyalásokon részt vevő magyar miniszterelnök, és az IMF képviselőjének álláspontja, de nemzetközi véleményként az EU Bizottság szóvivőjének nyilatkozata is helyet kapott. A nézők tájékozódhattak arról is, hogy a hazai vélemények miről szólnak, kormányoldalról és az ellenzék részéről egyaránt. A nézők tehát – a Médiaszolgáltató álláspontja szerint – megfelelő tájékoztatást kaptak arról, hogy létezik másik vélemény is, sőt, többféle „más” álláspont is az IMF-fel folyamatban lévő tárgyalások megítélésében.

A Médiaszolgáltató határozott álláspontja szerint egyetlen jogszabályi előírásból, alkotmánybíróági határozatból sem levezethető, hogy a „kiegyensúlyozott tájékoztatás” követelménye egyenlő lenne azzal, hogy minden létező álláspontot, annak minden elemét, egyenlő súllyal köteles közzétenni a médiaszolgáltató.

A Médiaszolgáltató meglátása szerint az elsőfokú határozatban foglaltaknak akkor lenne létjogosultsága, ha a törvény azt írná elő a médiaszolgáltatók számára, hogy például minden egyes, a parlamentben mandátummal rendelkező párt véleményét köteles a közvéleményhez továbbítani, műsoraiban megjeleníteni. Ilyen törvényi kötelezettség hiányában azonban kizárólag a szerkesztői szabadság és felelősség talaján kialakított mérlegeléssel dönthető az el, hogy egy adott, a társadalmat érintő és érdeklő kérdésben a nyilvánosságot a médiaszolgáltatók oly módon tájékoztassák, hogy a tájékoztatásból kitűnjön, hogy léteznek ellentétes vélemények, álláspontok is.

A Médiaszolgáltató meglátása szerint, a kiegyensúlyozottságot nem a Kérelmező, hanem kizárólag a tájékoztatás alanyát jelentő társadalom, a „közvélemény” oldaláról kell vizsgálni. Az Smtv. 13. §-ában megfogalmazott „Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai” pedig a sokoldalú, kiegyensúlyozott tájékoztatást megkapják akkor, ha értesülnek arról, hogy a megjelenített eseményről mi a véleménye a kormányoldalnak, illetve az ellenzéknek.

A Médiaszolgáltató fellebbezésének végén megjegyezte, hogy az elsőfokú határozatban sehol nem jelent meg annak ténye, hogy a Kérelmező kifogására a Médiaszolgáltató – az Mttv. 181. § (3) bekezdésben foglalt – törvényi határidőn belül írásos választ adott. Előadta továbbá, hogy az indokolt elutasító válaszát a Kérelmező 2012. szeptember 13-án átvette. Arról tehát már kifogásának az elsőfokú hatósághoz történő – 2012. szeptember 14-i – benyújtásakor is tudott, ennek ellenére ezt a tényt sehol sem jelezte.

A Médiaszolgáltató álláspontja szerint az elsőfokú hatóság az eljárása során alkalmazandó jogszabályi előírásokat, a hivatkozott eseti döntéseket részben hiányosan, tévesen értelmezte, határozata ezért megalapozatlan és törvényt sértő. Erre tekintettel a Médiaszolgáltató kérte a másodfokú hatóságot, hogy az elsőfokú határozatot változtassa meg, és a Kérelmező jogsértés megállapítására irányuló kérelmét utasítsa el.

A másodfokú hatóság a Ket. 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

Az **Smtv. 13. §-a** a kiegyensúlyozottság követelményét a tájékoztatási tevékenységet végző médiaszolgáltatók által közzétett tájékoztató, híreket szolgáltató műsorszámokkal kapcsolatban fogalmazza meg. A törvényi rendelkezés szerint ezeknek a műsorszámoknak a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint a Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről sokoldalúan, tényszerűen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan kell tájékoztatást adniuk.

Az elsőfokú határozatban foglalt indoklás a másodfokú hatóság álláspontja szerint teljes mértékben megalapozott, az megfelel az **Smtv. 13. §-ában** foglalt értelmezésnek. A hivatkozott törvényi rendelkezés alapján a kiegyensúlyozottságnak nem törvényi előfeltétele, hogy a médiaszolgáltató valamennyi érintett személy vagy szervezet álláspontját, véleményét megjelenítse egy adott hír kapcsán. A kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye azt írja elő a médiaszolgáltatók részére, hogy amennyiben egy általuk közérdeklődésre számot tartó eseményről tájékoztatást nyújtanak, akkor annak a tájékoztatásnak kiegyensúlyozottnak kell lennie. E követelmény alapján tehát azt nem teheti meg egy médiaszolgáltató, hogy egy közérdeklődésre számot tartó hír kapcsán elhallgasson bizonyos releváns álláspontokat.

A Médiaszolgáltató azon álláspontjával kapcsolatban, miszerint az elsőfokú határozat szemben áll a sajtószabadságot garantáló Alaptörvény előírásaival, illetve az Smtv.-ben szabályozott szerkesztői szabadság és a sajtó felelősségének szabályaival, a másodfokú hatóság az alábbiakat rögzíti.

Az **Mttv. 3. §**-ában alapvető szinten rögzített szerkesztői szabadság alapján a Médiaszolgáltató szabadon határozza meg a műsorszámban közzétett hírek körét, azonban felelősséggel tartozik a törvényben foglaltak betartásáért is. Azt, hogy mely események tartanak számot a közérdeklődésre, azaz mely eseményekről történik beszámoló az egyes műsorszámokban, a Médiaszolgáltató dönti el.

A Médiaszolgáltató azon nézete, miszerint a különböző pártok közéletben kialakított véleményeiről rendszeresen tájékoztatja a közvéleményt, jelen eljárásban önálló relevanciával nem bír. A kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének teljesülését minden esetben konkrét tájékoztatások kapcsán vizsgálhatja a hatóság, ahogyan ez tárgyi eljárásban is történt. Az egyes parlamenti pártok különböző kérdésekben kifejtett álláspontjainak a közönséghez való eljuttatása önmagában nem mentesíti a médiaszolgáltatókat a **Smtv. 13. §-ban** és az **Mttv. 12. § (2)** bekezdésében megfogalmazott követelmények teljesítése alól.

Jelen esetben a Médiaszolgáltató az IMF-tárgyalásokkal kapcsolatos kérdéskört közérdeklődésre számot tartónak minősítette, és ennek megfelelően – szerkesztői szabadságával élve – több híregységben is tudósított a témáról. A tájékoztatás terjedelme, módja a szerkesztői szabadság körébe tartozik, ugyanakkor az **Smtv. 13. §-a** a médiaszolgáltatók részére előírja, hogy amennyiben egy általuk ítélt közérdeklődésre számot tartó eseményről tájékoztatást nyújtanak, akkor annak kiegyensúlyozottan kell történnie.

A másodfokú hatóság a tárgyi eljárással érintett műsorszámok részletes vizsgálata alapján megállapította, hogy az elsőfokú hatóság ténymegállapításai helytállóak, ugyanis a Jobbik álláspontjának lényege az összeállításban bemutatott álláspontoktól markánsan különbözött. Ezáltal a Médiaszolgáltató nem tett eleget azon kötelezettségének, hogy az adott témához kapcsolódó, a kiegyensúlyozott tájékoztatáshoz szükséges, az ügy szempontjából releváns álláspontokat összegyűjtse és bemutassa.

Az, hogy mely álláspont tekinthető relevánsnak egy adott, a műsorszámban megjelent kérdés kapcsán, minden esetben egyedi, önálló vizsgálat tárgyát kell, hogy képezze. A másodfokú hatóság egyetért a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon észrevétellel, miszerint a relevancia kérdését minden esetben a közönség oldaláról szükséges vizsgálni. Amint arra az elsőfokú határozat is rámutatott, míg a műsorban megjelent ellenzéki pártok által közvetített vélemények a kormány (gazdaság)politikáját kritizálták, illetőleg a tárgyalásokkal kapcsolatos dokumentumok nyilvánosságra hozatalát követelték, addig a Kérelmező által hiányolt álláspont ettől érdemileg különbözött. A Jobbik álláspontja a műsorban elhangzott – a hírblokkok tájékoztatásának lényegi kérdését, a Médiaszolgáltató által közérdeklődésre számot tartónak minősített tárgykört tartalmazó – miniszterelnöki állásponthez, még a bemutatott egyéb véleményekhez képest is közvetlenül kapcsolódott. A Kérelmező által hiányolt tájékoztatás ugyanis a miniszterelnök és Rogán Antal által közvetített véleménnyel kapcsolatosan fejtette ki a Jobbik álláspontját.

Jelen tájékoztatás kapcsán – ahogy minden esetben – a közönség számára biztosítani kell, hogy tudatában legyen a létező, releváns álláspontoknak a felelős döntés meghozatala érdekében. Ez pedig a tárgybani műsorszámokban elhangzott tájékoztatások során akkor valósult volna meg, amennyiben a közönség a tárgyalásokat érintően kifejtett és a kormány ez ügy kapcsán folytatott, a hír által pozitív színben feltüntetett tevékenysége mellett tudomással bírt volna a konkrétan ezen kormányzati lépéseket bíráló nézetek létéről is.

Jelen ügy kapcsán a közönséghez eljuttatott információk tárgyilagos megítélése érdekében szükséges lett volna, hogy a Médiaszolgáltató a kormány konkrét intézkedéseinek megítélése kapcsán a

bemutatott ellenzéki véleményeken túlmutató Jobbik-álláspontot is ismertesse. A Jobbik álláspontja szerint ugyanis a miniszterelnök bejelentése színjáték volt, csupán tetszelegni akart a közönség előtt, a megszorítások egy része csak taktikai húzás volt, és a nemzetközi szervezetek által támasztott feltételek egyáltalán nem jelenthettek meglepetést számára. A miniszterelnöki bejelentés kapcsán szükséges lett volna – a kormány politikáját csupán általánosságban bíráló és a műsorban megjelent – ellenzéki vélemények mellett a tárgyalások kapcsán tanúsított miniszterelnöki, illetve kormányzati álláspontokat közvetlenül is értékelő, a Jobbik által az elsőfokú határozatban részletesen ismertetett álláspont közzététele a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének érvényesülése érdekében.

A Médiaszolgáltató előadta fellebbezésében, hogy „Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai pedig a sokoldalú, kiegyensúlyozott tájékoztatást megkapják akkor, ha értesülnek arról, hogy a megjelenített eseményről mi a véleménye a kormányoldalnak, illetve az ellenzéknek”. Ezzel kapcsolatban a másodfokú hatóság rögzíti, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye nem szűkíthető le oly módon, hogy az kizárólag a kormányoldal és az ellenzék álláspontjának megjelenítésének kötelezettségét róná a médiaszolgáltatókra.

A másodfokú hatóság előadja továbbá, hogy jelen esetben a Jobbiknak, mint ellenzéki pártnak a témához kapcsolódó álláspontja mind a kormány, mind a bemutatott ellenzéki véleményektől eltért, ezért azt a Médiaszolgáltatónak meg kellett volna jelenítenie a közvélemény megfelelő tájékoztatása érdekében.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadottakkal kapcsolatban, miszerint a tájékoztatás során bemutatásra kerültek a kormányzati és ellenzéki vélemények mellett a nemzetközi szervezetek álláspontjai is, így a közönség tudomást szerezhetett arról, hogy többféle „más” álláspont is létezik, a másodfokú hatóság az alábbiakat rögzíti. A kiegyensúlyozottság követelménye nem csupán azt a feltételt támasztja a médiaszolgáltatók elé, hogy arról tájékoztassák a közvéleményt, hogy egy adott kérdésben létezik eltérő vélemény. A közvélemény nem feltétlenül azáltal kap megfelelő tájékoztatást, hogy a létező ellentétes álláspontokról – minél szélesebb körben – szerez tudomást, hanem számos esetben azáltal, ha a megfelelő döntés meghozatalához szükséges álláspontok kerülnek összegyűjtésre és bemutatásra.

Azaz, nem az eltérő vélemények száma, mennyisége, hanem a bemutatott információ tényleges tartalma, illetve az ahhoz való hozzáférés biztosítja – a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megvalósulásával egyidejűleg – a kellő szintű tájékozódás megvalósulását. Ez utóbbi következik abból is, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye az egyes véleményeket, valamint az azokhoz való „hozzáférést”, és nem pedig azok „tulajdonosait” részesíti védelemben.

A Médiaszolgáltató azon észrevételével kapcsolatban, miszerint „egyetlen jogszabályi előírásból, alkotmánybírói határozatból sem levezethető, hogy a „kiegyensúlyozott tájékoztatás” követelménye egyenlő lenne azzal, hogy minden létező álláspontot, annak minden elemét, egyenlő súllyal köteles közzétenni a médiaszolgáltató”, a másodfokú hatóság meg kívánja jegyezni, hogy ennek ellenkezőjét az elsőfokú határozat sem tartalmazza.

A Médiaszolgáltató fellebbezésének zárásaként megjegyezte, hogy az elsőfokú határozatban sehol nem jelenik meg annak ténye, hogy a Kérelmező kifogására a Médiaszolgáltató a törvényi határidőn belül írásos választ adott. A másodfokú hatóság ezen észrevétellel kapcsolatban rögzíti, hogy – a rendelkezésre álló iratok tanúsága szerint – a Kérelmező valóban nem tájékoztatta a Médiaszolgáltató válaszáról az elsőfokú hatóságot, ugyanakkor a Médiaszolgáltató sem élt nyilatkozási jogával ennek bizonyítása végett. Az elsőfokú hatóságnak a Médiaszolgáltató által felhozott, ám nem igazolt tényről tehát nem volt tudomása.

Emellett az eljárás szempontjából semmilyen relevanciával nem bír, hogy a Kérelmező nem jelezte a hatóság felé a Médiaszolgáltató korábban tett nyilatkozatát, ugyanis az **Mttv. 181. § (3)** bekezdése alapján a kérelmezőt nem terheli semmilyen kötelezettség a médiaszolgáltató döntése kapcsán. Annak

mindössze egyetlen relevanciája van a hivatkozott törvényhely értelmében: a kérelmezőnek a médiaszolgáltató közlésétől számított 48 órán belül kell hatósági eljárást kezdeményezni a hatóságnál.

Ugyanakkor megállapítható, hogy a Kérelmező abban az esetben is az **Mttv. 181. § (3)** bekezdésében rögzített határidők megtartása mellett kezdeményezett hatósági eljárást, amennyiben a Médiaszolgáltató indokolt elutasító válaszát 2012. szeptember 13-án vette át, hiszen kérelmét szeptember 14-én fax útján juttatta el a hatósághoz. Így tehát az is megállapítható, hogy a Kérelmező kérelmének benyújtása az **Mttv. 181. §-ában** foglalt eljárási előírásoknak is megfelelt, ezért az elsőfokú hatóság eljárása, illetve határozata e tekintetből is jogszerű.

A fentebb kifejtettek alapján a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Kérelmező fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket. 153. §-a** szerinti eljárási költség nem merült fel.

A határozat meghozatalánál a bírósági felülvizsgálat lehetőségéről szóló tájékoztatás az **Mttv. 181. § (6)** bekezdésén alapul. A tárgyalás tartása iránti kérelemre vonatkozó tájékoztatás a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2012. december 12.

a Médiatanács
nevében

Szalai Annamária
elnök

dr. Vass Ágnes
hitelesítő tag

Kapják:

- személyes adat